

honi különös ambíció és szorgalmaskodás jele, hogy az elkészült riport legfontosabb fejezetét elhagyták a tévéhíradóban. S ugyan mivel magyarázható, hogy a kiváló költő, Kányádi Sándor vagy Bálint Tibor délutáni műsorban kaphatott csak helyet, s elerőtlenítve, egy mindennapos kvízműsor terjedelmében. (Más vonatkozásban azonban: Csép Sándornak Kalotaszegről készült megrázó filmjének sugárzásával talán biztató folyamat indul, s hazai televíziókban is láthatjuk például a Harag György rendezte Molter Károly novelláiból készült tévéjátékot, Kovács György utolsó szerepét Csehov egyfelvonásosában, Lohinszky Loránd portréműsorát, a Ion Moisescu rendezte Megszámláltatott fákat, színházi előadásokat, riportokat, népzenei összeállításokat.)

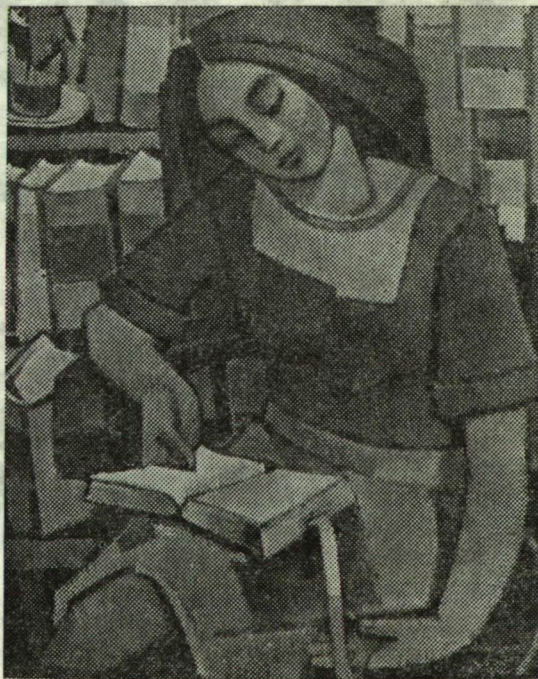
Néhány esztendővel ezelőtt Gombaszögön jártam. Június utolsó vasárnapjának ünnepe nemcsak a jelenbeni életakarás szép megnyilvánulása, hanem utal a múltra is. Az egykori fiatalok lázas, társadalomújító mozgalmára, ami immár közép-kelet-európai fogalommal is lett talán: a Sarlósok készülődésére. A hatalmas szabadtéri színpadon magyarországi vendégek is szerepeltek. Illyés Gyula szóhasználatával: arcpirítóan, mondhatom, nemcsak a hely szellemét, hanem a jelenlévő tizenöt-húszezer embert is lebecsülve. Megírtam erről beszámolómat. Hivatalos és személyes válaszok érkeztek, ám nem a magabatekintő tisztázás igényét és tisztességét láttam megnyilatkozni. Az intézményesített felháborodás személyemet szerette volna kétségessé tenni. Annyi megnyilatkozás között is mosolyra leginkább a konferanszié levele indított. Befenteskedő és göregábori stílusban elmondott produkciójának minősítésére azzal tiltakozott, hogy ő több, mint évtizede becsült szövívő a színészek—újságírók mérkőzéseken.

De hát hogyan került ő Gombaszögre? Tudta-e, hogy hol van? — bátorkodtam őt produkciójával kapcsolatban rendreutasítani.

Hát erről volna szó.

Hogy tudassák és tudják, hogy képviselőben és szolgálatban vannak.

ABLONCZY LÁSZLÓ

MOHI JÁNOS:
KÖNYVTÁROS